

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1936 vedtaget Udkast til Konvention angaaende aarlig Ferie med Løn.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg C. Sp. 151).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Efter at Rigsdagen har vedtaget Gennemførelsen af Lovforslaget om aarlig Ferie med Løn, er Danmark i Stand til at kunne ratificere den Konvention, hvorpaa Forslaget i sin Tid blev opbygget. Forslaget om at ratificere Konventionen har været forelagt i det andet høje Ting og er dør vedtaget af et Flertal. Jeg skal anbefale dette høje Ting at slutte sig til Beslutningen om at ratificere Konventionen.

Einer-Jensen: Det foreliggende Lovforslag giver Tilslutning til, at Konventionen angaaende aarlig Ferie ratificeres. Vi gennemførte i April 1938 en Lov her i Danmark om Ferie med Løn, og med Gennemførelsen af denne Lov er Betingelserne for at kunne ratificere Konventionen til Stede. Jeg skal anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Kjær: Under de Forhandlinger, der sidste Vinter førtes om Ferieloven, var der fra alle Sider Enighed om, at Ferie var et Gode, ja, i mange Tilfælde en Nødvendighed for arbejdende Mennesker. Derimod var man uenig om det formaalstjenlige i ved Lov at paabyde, at visse Klasser af Befolkningen skulde give Ferie, medens andre skulde være forpligtet til at tage den. Vi for vort Vedkommende mente ikke, at det var formaalstjenligt. Det er vor Opfattelse, at Feriespørgsmaalet ret beset, er et Lønspørgsmaal og derfor et Spørgsmaal, som rettelig maa afgøres ved Forhandling mellem Arbejdere og Arbejdsgivere og derfor et Spørgsmaal, som Trediemand, i dette Tilfælde Lovgivningsmagten, ikke burde blandesindi. Vi maatte endvidere være af den Mening, at det vilde være ret umuligt at skabe en Ferielovgivning, der virkede rimeligt over for baade dem, der skulde have, og dem, der skulde give Ferie, samt endelig at en saadan Lovgivning vilde støde paa overordentlig mange tekniske Vanskeligheder. Disse Synspunkter vandt ikke Overhaand.

Man gennemførte Loven, og den har nu virket i $\frac{3}{4}$ Aar. Man kunde nu tænke sig, at vi i Løbet af denne Tid kunde være blevet overbevist om Nyttens af Ferielovgivningen. Det er imidlertid ikke Tilfældet. De Vanskeligheder, som en Lovgivning af den Art maatte og skulde møde, har i høj Grad vist sig. Allerede den Omstændighed, at Cirkulæret, hvorefter Lovens Administration skulde tilrettelægges, først kunde være de interesserede Parter i Hænde, efter at Loven var traadt i Kraft, taler jo sit tydelige Sprog, og endnu tydeligere taler Cirkulærets Indhold. Det giver kun mangelfuld Besked, og paa et af de vanskeligste Omraader, nemlig angaaende Landarbejderne, er Cirkulærets Ordlyd efter min Opfattelse meget uklar. Den gennem Cirkulæret fastsatte Feriemærkeordning vil, saa vidt jeg kan se, give Anledning til mange Rivninger og megen Uklarhed. Det gælder saadanne Ting som Beregningen af Ferie-dagens Antal, Feriens Beliggenhed og ikke mindst Revisionen af Feriemærkerne. Alt taget i Betragtning forekommer det mig, at vi har faaet Ret i den almindelige Betragtning, at en generel lovgivningsmæssig Ordning af disse Forhold er ret umulig, og jeg er klar over, at den kommende Tid i endnu højere Grad vil bekræfte det. Det var ud fra den Erkendelse, at vi stemte imod en Lovgivning om Ferie — jeg siger altsaa udtrykkelig en Lovgivning om Spørgsmaalet —, og det er ud fra de samme Betragtninger, jeg maa fraraade at vedtage det foreliggende Konventionsudkast, der jo faktisk fastlægger den nu gældende Lovgivning for et Tidsrum af 10 Aar.

Skjerbæk: Det er i Anmærkningerne til det Forslag til Rigsdagsbeslutning, vi her skal behandle, anført, at man mener, at det i Konventionen opstillede Krav maa anses for opfyldt ved den Lov om Ferie med Løn, som blev vedtaget i den danske Rigsdag i 1938, og de i Henhold til Loven udstedte administrative Bestemmelser. Det er utvivlsomt rigtigt, hvis man ser paa Omfanget af Konventionens Bestemmelser, idet der her kun er Tale om, at man skal yde Ferie efter et Aars stadig Tjeneste, og man skal kun yde Ferie med Løn i mindst 6 Arbejdsdage. Endvidere er, saa vidt jeg kan se, Landbrug og Havebrug helt undtaget fra Konventionens Bestemmelser, det vil sige, at man paa dette Omraade ikke gaar nær saa vidt som den danske Lov, der blev gennemført i Fjor. Ud fra disse Betragtninger kunde man for saa vidt spørge, om det saa ikke var naturligt at gaa med til at ratificere denne Kon-